

LÉONIE SONNINGS MUSIKPRIS

20
—26

—KIRILL PETRENKO

Kirill Petrenko modtager Léonie Sonnings Musikpris 2026

BEGIVENHEDER I ANLEDNING AF PRISTILDELINGEN:

—

Onsdag 10. juni 2026 kl. 19.00

FILM: TÁR

Cinemateket

(side 21)

—

Fredag 12. juni 2026 kl. 16.00-20.45

SEMINAR: DIRIGENTEN – HVAD LAVER HUN DER?

Det Kongelige Danske Musikkonservatoriums Koncertsal

(side 22-25)

—

Lørdag 13. juni 2026 kl. 19.30

PRISKONCERT: LÉONIE SONNINGS MUSIKPRIS 2026

DR Koncerthuset, Koncertsalen

(side 26-34)

—

Søndag 14. juni 2026 kl. 16.30

FILM: NOUS, L'ORCHESTRE DE PARIS

Cinemateket

(side 35)

—

Léonie Sonnings Musikfond

Esben Tange, *formand, koncertvært i DR P2*

Katrine Ganer Skaug, *næstformand, chef for*

Helsingborg Symfoniorkester og Koncerthus

Torsten Hoffmeyer, *jurist*

Helene Gjerris, *rektor for*

Det Kongelige Danske Musikkonservatorium

Martin Brommann, *orkestermanager for*

Staatskappelle Berlin

Tatjana Kandel, *repertoirechef for DR's ensembler*

Sekretariat:

Jim Øksnebjerg, *sekretariatschef,*

Aumento Advokatfirma

Kristina Sindberg, *kommunikationskonsulent*

Marie Skaaning, *ekstern eventkoordinator*

For yderligere oplysninger:

sonningmusik.dk

Dirigenten og den musikalske samskabelse

Den eneste i et symfoniorkester, der ikke kan producere lyd, er dirigenten. Og hvilken forskel gør dirigenten overhovedet, når først musikken spiller, og musikerne er travlt optaget af at spille noder til rette tid og sted?

Med tanke på det er det bemærkelsesværdigt, at netop dirigenten er en af den klassiske musiks mest omdiskuterede, mytebefængte og tiljubede skikkelser. Tag blot begrebet 'maestro'. Bag det italienske ord, der betyder mester eller lærer, skjuler der sig en lang række dirigentpersonligheder. Fra koleriske despoter til vise – oftest gamle – mænd, der qua deres musikalske overskud og livserfaring omgås med en særlig ærbødighed.

I de sidste årtier har der heldigvis været opbrud i dyrkelsen af dirigenten som maestro. Ligesom det heller ikke længere er et særsyn at se kvindelige dirigenter, selvom der stadig er lang vej til lige repræsentation mellem kønnene.

KIRILL PETRENKO er en dirigent, der er med til at vise en ny vej. For Petrenko er et symfoniorkester en fintfølelse organisme af musikalske individer, hvor hver enkelt musiker spiller en afgørende rolle, hvor dirigentens rolle er at forene den fælles musikalske energi, og hvor musikken er bærer af et alment menneskeligt budskab.

Og så er årets modtager af Léonie Sonnings Musikpris noget så sjældent som en ydmyg musikalsk stjerne. Kirill Petrenko skyr offentligheden og arbejder helst kun med orkestre og musikere, han kender og føler sig tryk ved. I stedet for tidligere tiders autoritære tilgang til musikalsk ledelse er der snarere tale om samskabelse, når Petrenko går på podiet.

Desto større er glæden over, at det med årets Léonie Sonnings Musikpris er lykkedes at få Kirill Petrenko til Danmark for blot anden gang.

Til **PRISKONCERTEN**, med DR Symfoniorkestret, har Kirill Petrenko valgt at fordybe sig i romantisk musik med Richard Strauss' ikoniske tonedigt **ALSO SPRACH ZARATHUSTRA**, hvor det klassiske symfoniorkester udfoldes i det helt store format, som kulmination.

I dagene omkring priskoncerten indbyder vi i Léonie Sonnings Musikfond sammen med gode samarbejdspartnere til en minifestival, hvor den klassiske dirigent sættes i perspektiv.

Med de to film **TÁR** og **NOUS, L'ORCHESTRE DE PARIS** går vi tæt på magtforholdene i et symfoniorkester samt trænger ind i den akustiske virkelighed midt i orkestret.

Ved seminaret **DIRIGENTEN – HVAD LAVER HUN DER?** inviteres publikum til at tage musikernes pladser og blive ledet af en professionel dirigent foruden et møde med nogle af fortidens dirigentkoryfæer og et indblik i de nyeste tendenser, når det gælder direktion og musikalsk ledelse.

Tak til Cinemateket, Det Kongelige Danske Musikkonservatorium og DR Symfoniorkestret.

Velkommen!

På vegne af alle medvirkende

Esben Tange
bestyrelsesleder for Léonie Sonnings Musikfond

Dirigenternes mangfoldige verden

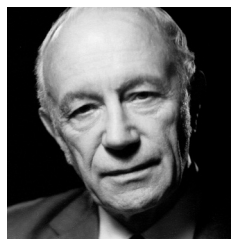
Af Esben Tange

Historiens vingesus fornemmes, når den forunderlige række af dirigenter, der har modtaget Léonie Sonnings Musikpris før Kirill Petrenko, opregnes. Fra karismatiske stjerner, der suger al opmærksomhed til sig, til pionerer, der har udviklet den klassiske musik i nye retninger, både hvad angår fortolkninger af musikken, opdyrkelse af nyt repertoire og hvad angår kunsten at dirigere.

LEONARD BERNSTEIN var med en eksplosiv opførelse af **Carl Nielsens Symfoni nr. 3, Espansiva** ved priskonserten i 1965 med Det Kongelige Kapel med til at åbne verdens ører for den danske komponist, som han også gjorde det med Mahlers musik, som han indspillede med Wiener Filharmonikerne. Og med New York Filharmonikerne, som komponist og som TV-vært nåede Leonard Bernstein ud til et helt nyt publikum.

SERGIU CELIBIDACHE skyede ingen midler for at realisere sine musikalske visioner, så ved priskonserten i 1970 blev der dannet et kæmpeorkester med musikere fra DR Symfoniorkestret og DR Underholdningsorkestret. Efter en første del med berusende opførelser af wienervalse af Joseph og Johann Strauss kulminerede konserten med et af Celibidaches slagnumre, **Ravels Bolero**, der blev et studie i åndeløs ekstase.

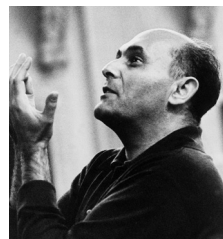
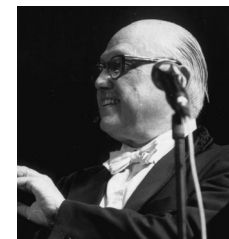

MOGENS WÖLDIKE var en dansk foregangsmand og ildsjæl, der med oprettelsen af "sangskolen" (Sankt Annæ Gymnasium) skabte en dansk eliteskole for uddannelse af drengesangere. Som orkesterdirigent var han med til at skabe international opmærksomhed om Haydns symfonier. Ved priskonserten i 1976 med deltagelse af DR Symfoniorkestret, Radiokoret og Københavns Drengekor blev Mogens Wöldike, som den første danske prismodtager, fejret som en musikkens nationalhelt.

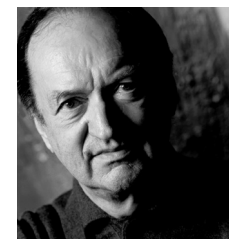
RAFAEL KUBELIK var som verdensdirigent og humanist i årtierne efter 2. Verdenskrig glødende optaget af kampen for frihed i hjemlandet Tjekkiet, som Kubelik først genså i 1990 efter 42 år i eksil. Priskonserten i 1983 med DR Symfoniorkestret og med musik af Dvořák, Janáček og Carl Nielsen blev en musikalsk triumf, der viste Rafael Kubeliks evner til at strukturere musikken med stort overblik og indgyde musikerne ånd.

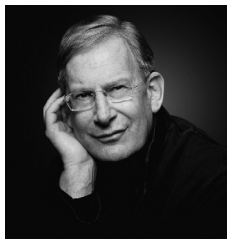
ERIC ERICSON kæmpede gennem sit lange liv for at udvikle korsangen og vise, at et kor har lige så rige udtryksmuligheder som et symfoniorkester eller en strygekvartet. Priskonserten i 1991, hvor Eric Ericson dirigerede sit eget svenske Eric Ericsons Kammerkor, blev en triumf og viste stor spændvidde fra Monteverdi over musik af de to Sonning Musikpris-komponister György Ligeti og Benjamin Britten til svenske folkeviser.

GEORG SOLTÍ var tæt på 80, da han i 1992 fik Musikprisen ved en koncert med Det Kongelige Kapel, hvor Solti imponerede men sin enorme autoritet, der fik musikerne helt ud på kanten af stolene. En symfoni af Haydn stod krystallklart og i **Bruckners Symfoni nr. 3** blev musikken til klingende arkitektur. Georg Solti var en dirigenteres verdensmand, der havde udviklet Chicago Symfonikerne til at spille med en ufattelig præcision og satte nye standarder på plademarkedet med sin indspilning af **Wagners Nibelungens Ring** med Wiener Filharmonikerne.

NIKOLAUS HARNONCOURT var, da han i 1993 modtog Léonie Sonnings Musikpris, på toppen af sin karriere som en af de vigtigste forkæmpere for en genopdagelse af den tidlige musik. Med **Concentus Musicus Wien**, der spillede på originalinstrumenter, havde han skabt et alternativ til de moderne orkestre, og ofte delte kritikken sig i to lejre: for og imod originalinstrumenter. Det gjaldt også i forbindelse med priskonserten, hvor Harnoncourt spillede en sjælden opera af Haydn i Tivolis Koncertsal med sit eget orkester.

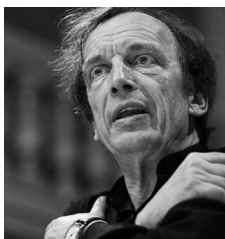

JOHN ELIOT GARDINER var oprindeligt kordirigent og stiftede det succesrige **Monteverdi Choir**. I årtierne omkring årtusindskiftet blev Gardiner brobygger mellem orkestre, der spillede på original-instrumenter, som hans eget **The English Baroque Soloists**, og moderne symfoniorkestre. Det nød DR Symfoniorkestret godt af ved priskoncerten i **2005** sammen med DR Radiokoret, Børnekoret og Københavns Drengekor, hvor Gardiner opførte kor- og orkester-værker af Haydn og Carl Nielsen.

HERBERT BLOMSTEDT var 88 år og den hidtil ældste prismodtager, da han i **2016** modtog Musikprisen ved en koncert med DR Symfoni-orkestret. Priskoncerten var bemærkelsesværdigt nok præget af lethed og enkle, yndefulde bevægelser, som fik musikken af Beethoven og Mahler til at udstråle substans, transparens og harmoni. Et langt liv i musikkens tjeneste har gjort det muligt for humanisten Herbert Blomstedt at skrælle alt udvendigt af til fordel for et fokus på musikkens indre værdier.

LARS ULRIK MORTENSEN blev som ung grebet af tidlig musik og uddannede sig som cembalist. Siden som dirigent og kunstnerisk leder for **Concerto Copenhagen** er det lykkedes ham at skabe et af tidens mest vitale internationale barokorkestre. Priskoncerten i **2007** med musik af Händel og Rameau blev en manifestation af det utal af farver og det rige rytmiske liv, barokmusikken rummer.

MARISS JANSONS evnede med sin sans for detaljerne i de store symfoniske partiturer at skabe det sublime og gøre det klassiske symfoniorkester til en forfinet organisme. Ved priskoncerten i **2018** opførte Jansons **Mahlers Symfoni nr. 3, Opstandelsessymfonien**, og det blev en sjældent nuanceret opførelse med sans for både intimitet, storladne øjeblikke og katastrofestemning, når musikken kaldte på det.

DANIEL BARENBOIM har siden 1960'erne været en af de mest betydelige pianister og dirigenter. Med udgangspunkt i en romantisk æstetik og en tro på musikkens ånd og medmenneskelige betydning har han ikke blot stået i spidsen for de største orkestre, men også skabt **West-Eastern Divan Orchestra** med unge israelske og palæstinensiske musikere. Ved priskoncerten i **2009** med Det Kongelige Kapel var det pianisten Barenboim, der brillerede som solist i **Beethovens Klaverkoncert nr. 3 og nr. 5, Kejserkoncerten**.

BARBARA HANNIGAN har med sin baggrund som sanger udviklet rammerne for, hvad der er muligt som dirigent. I værker for vokal og orkester er det lykkedes hende at lade rollen som solist og dirigent smelte sammen. Som **2020**-prismodtager tog Barbara Hannigan det til priskoncerten – der grundet Covid 19-pandemien fandt sted i **2021** – til nye højder: I **Poulencs opera La voix humaine** dirigerede Hannigan ikke blot symfoniorkestret med en rigt varieret gestik, hun skabte også en egen koreografi, der tilførte musikken en ekstra visuel dimension.

SIMON RATTLE har siden sit gennembrud, hvor han forvandlede **Birmingham Symfoniorkester** fra et godt provinsorkester til et internationalt toporkester, været i stand til at inspirere symfoniorkestre til at skabe musikalsk begejstring og til at gå på opdagelse i nyt repertoire. Det resulterede ved priskoncerten i **2013** med Det Kongelige Kapel i et vidtspændende repertoire med både ny musik af Hans Abrahamsen, Sibelius og en forrygende opførelse af **Carl Nielsens Symfoni nr. 4, Det Uudslukkelige**.

Læs meget mere om
Léonie Sonnings Musikpris
på sonningmusik.dk

INTER— VIEWS

Den beskedne perfektionist

Af Benedikte Granvig

—

Til august udkommer en portrætfilm om Kirill Petrenko, hvor dokumentarist Nikolaj Lund og musikjournalist Benedikte Granvig besøger et udvalg af de steder, der har formet hans musikalske udvikling, og taler med nogle af de mennesker, han har arbejdet sammen med undervejs. Her er et uddrag af deres beretninger om dette års modtager af Léonie Sonnings Musikpris.

MICHAEL LÖBL

Tidl. orkesterchef, Symfoniorkester Vorarlberg

Historien om, hvordan Kirill Petrenko endte i Østrig, er ret interessant. Hans forældre blev i sin tid sendt til Mexico City af den russiske stat, fordi hans far var violinist, som en slags 'kulturel gave'. Da de skulle beslutte, hvor unge Kirill skulle studere musik, var Mexico ikke en mulighed, og USA var for dyrt. Så blev de rådet til at tage til Østrig, for i Østrig er det gratis, og uddannelsen er meget god.

Hans far fik kontakt til et lokalt kammerorkester her i Vorarlberg og endte med at spille i vores symfoniorkester, og Kirill startede på konservatoriet i Feldkirch som 18-årig.

JÖRG MARIA ORTWEIN

Rektor, Stella Vorarlberg Privathochschule für Musik

Da Kirill Petrenko kom til vores konservatorium som klaverstuderende, talte han nærmest ikke et ord tysk, men han lærte det hurtigt. Han akkompagnerede min saxofonundervisning, og det er

noget af det sværeste at akkompagnere, men Kirill var altid meget omhyggeligt forberedt.

Han havde altid en attachétaske med sig. Den var naturligvis fyldt med hans klavernoder, men også med partiturer til alle mulige orkesterværker.

Kirill var en særlig studerende, fordi han arbejdede så målrettet. Han vidste præcis, hvor han ville hen, men det bemærkelsesværdige er, at han aldrig bevidst byggede sin karriere op for karrierens skyld. Han er først og fremmest musiker, og det, at han har beskæftiget sig intensivt med musikken, har ført til hans karriere.

For os som et lille konservatorium i det vestlige Østrig er mennesker som Kirill Petrenko vores udstillingsvinduer. De viser, at man kan opnå en stor international karriere, selv om man kommer fra en lille by.

FERENC BOGNÁR

Tidl. klaverprofessor, Stella Vorarlberg Privathochschule für Musik

Jeg husker tydeligt, da Kirill kom til konservatoriet sammen med sin far i 1990. Han var en utrolig sød ung mand med strålende øjne, men man kunne allerede dengang mærke, at han var meget beslutsom og ville opnå noget med sit liv. Hvis vi havde fem minutter tilbage af en time, bad han altid: "Vær sød at lade os fortsætte". Tiden skulle udnyttes til det sidste.

Selvom han var en meget dygtig pianist, kunne man mærke, at klaveret ikke var nok for ham. Allerede dengang var det åbenlyst, at han forstod musikken i større dimensioner end bare klaverets.

Han kom fra et hjem med dybe musikalske rødder. Hans far var en meget dygtig violinist, hans mor var musikforsker og han har lært meget disciplin og flid af dem begge to. Han er en ægte musiker. Intet cirkus, ingen ydre staffage.

PETER GOLDNER

Pianist og medstuderende, Stella Vorarlberg Privathochschule für Musik

Jeg mødte Kirill Petrenko for første gang til undervisning i direktion på konservatoriet i Vorarlberg omkring år 1990. Vi var en flok studerende, der nok mest var kommet for at hygge os, og pludselig kom der en ung mand, som var forberedt til fingerspidserne. Det var ekstraordinært at se ham dirigere. Det var tydeligt, at han ikke bare så den lille strygekvartet, der var til stede; han kunne se et helt orkester for sig, når han dirigerede.

STEFAN GREUSSING

Percussionist og medstuderende, Stella Vorarlberg Privathochschule für Musik

Jeg kan se Kirill Petrenko for mig gå rundt i gangene på Stella, altid med et tungt orkesterpartitur i hånden. Han var lidt genert, men også meget indtagende og charmerende, og han havde sin skælmske latter – den var allerede berømt på det tidspunkt.

Kirill var ikke bare klaverstuderende dengang, han var involveret i alle projekter. Han akkompagnerede enhver sanger, ethvert kor. Han dirigerede ethvert ensemble. Overalt, hvor der blev arbejdet respektfuldt med musik, var Kirill involveret – han nægtede at gå glip af en chance for at lære og forstå, hvordan musik blev udviklet kollektivt.

HEIKO KLEBER

Percussionist, medstuderende, musiker i Symfoniorkester Vorarlberg

Jeg studerede med Kirill Petrenko på Stella Musikhochschule, og allerede som studerende var han en enorm kapacitet. Vi plejede at sige ”Kirill hører akkorden, før læreren har spillet den”, og han havde også dengang en utrolig udstråling. Samtidig var han også meget målrettet og meget hård ved sig selv. Han har høje forventninger til sig selv og til sine medmusikere.

Jeg kan huske, da han dirigerede alle Mahlers symfonier med Symfoniorkester Vorarlberg (2008-21). Til en af prøverne ville det ikke rigtig lykkes; vi var ikke sammen, og i de situationer er man vant til, at dirigenten prøver at finde fejlen hos orkestret. Men Kirill var stille i et minut og sagde så: ”Jeg må lige tænke over, hvad jeg kan gøre anderledes, for at det skal lykkes”. Det er typisk Kirill. Han siger ikke: ”I er ikke sammen”. Han siger: ”Hvad skal jeg gøre anderledes, for at I er sammen?” Det var et vidunderligt øjeblik.

Da vi var færdige med den niende symfoni, kan jeg huske, at han sagde med et skævt smil: ”Jeg kommer igen, og så laver vi en Haydn-cyklus”. Det var selvfølgelig for sjov, men det viser hans form for humor og hans følelse af tilhørsforhold og loyalitet.

ALLEN SMITH

Tidl. fagottist i Symfoniorkester Vorarlberg

Første gang, jeg spillede under ham, var i 2004. Jeg var dybt imponeret over, hvordan han fik værket til at leve; det føltes som at bo inde i partituret.

Han er en fantastisk mimiker og bruger hele sin krop til at udtrykke de komplekse lag i musikken. Jeg ville ønske, at publikum kunne se ham forfra, for der sker så meget følelsesmæssigt i hans ansigt. Han ånder fuldstændigt med musikken, og man kan simpelthen ikke lade være med at bevæge sig med ham.

Det, der rører mig mest, er, at succesen aldrig er steget ham til hovedet. Han er stadig ekstremt venlig over for os, hans gamle venner, og man mærker slet ikke, hvor berømt han er blevet. At han kom tilbage for at fuldføre Mahler-cyklussen med os, selv efter han var blevet et verdensnavn, var en kæmpe gave og en stor ære for orkestret.

MICHAEL LÖBL

Tidl. orkesterchef, Symfoniorkester Vorarlberg

Jeg mødte Kirill Petrenko i mit første år som chef i 1993 i forbindelse med en orkesterturné, hvor Kirill skulle spille klaver. Vi skulle med en bus klokken 5 om morgenen, og mens alle andre drak kaffe og brokkede sig over det tidlige tidspunkt, sad Kirill med et kæmpe partitur af Stravinskij eller Bartók, som ikke engang havde noget med turnéens program at gøre. Han studerede det bare for at lære det, mens vi rejste. Da tænkte jeg: ”Okay, denne fyr, han skal nok klare sig. Det er den rigtige indstilling, hvis man vil skabe en rigtig stor karriere”.

Idéen til den store Mahler-cyklus (alle 9 symfonier opført med Symfoniorkester Vorarlberg i årene 2008-21, red.) kom fra Kirill selv. En søndag eftermiddag ringede han til mig. Han havde siddet og lyttet til en optagelse af en koncert, vi havde lavet sammen og spurgte: ”Hvad ville du sige til at lave en Mahler-cyklus med mig? Jeg har brug for et orkester, hvor jeg kan studere disse partiturer virkelig grundigt. Jeg vil have flere prøver end normalt, og jeg vil arbejde grundigt med dynamikken og balancen i disse komplekse symfonier sammen med musikerne”.

Det var en stor tillidserklæring, for hans karriere var allerede meget imponerende, han havde dirigeret på Covent Garden i London og havde en stor stilling på Komische Oper i Berlin, og alligevel prioriterede han at gennemføre alle symfonierne med os.

Volksoper, Wien

– PETRENKO VAR KAPELMESTER I 1997-99

FOTO: NIKOLAJ LUND

BETTINA GRADINGER

Koncertmester, Volksoper Wien

Jeg tror, at hans første rigtige samarbejde med et operaorkester var her ved Volksoper, men det kunne man ikke mærke – han arbejdede med os, som om han havde gjort det i årevis. Det, der kan være svært i et operahus, er at forbinde orkesteret og scenen med solisterne og koret. Men for ham var det slet ikke noget problem. Man kunne altid kigge på ham, og man kunne altid lære noget nyt af ham.

Bayerns Statsopera, München

– PETRENKO VAR GENERALMUSIKDIREKTØR I 2013-20

FOTO: NIKOLAJ LUND

MARTINA BECK-STEGEMANN

Klarinettist, Bayerns Statsopera

&

MICHAEL ARLT

Violinist, Bayerns Statsopera

Martina:

Jeg husker tydeligt Kirill Petrenkos første produktion med os. Det var Richard Strauss' 'Kvinden uden skygge', og i slutningen af operaen er der en stor, smuk solo for basklarinet. Da jeg skulle spille den, følte jeg mig så tryk. Det var som om Kirill sad ved siden af mig, og at vi sammen gik igennem denne solo. Det var utroligt smukt at opleve.

Michael:

Han havde altid masser af farvede sedler i partituret og udnyttede al prøvetiden til det yderste. Hvis jeg skal beskrive ham med et enkelt ord, må det være *akribie* – grundighed i en grad så det næsten bliver en besættelse, men på en positiv måde. Han stiller utroligt høje krav til alle, men han er samtidig meget menneskelig, empatisk og har en herlig humor. Han lærte os stor disciplin i ensemblespillet og lagde vægt på, at vi skulle lytte til hinanden, så alle stemmer i partituret kommer frem.

Det kan nogle gange tage tid at opnå, men man ville altid gerne gøre det godt for ham. Den smukkeste belønning var, når man under en forestilling eller en koncert fik et smil fra ham.

Martina:

Min første tanke, da jeg hørte, at han skulle forlade Bayerische Staatsoper for at blive chefdirigent for Berliner Filharmonikerne, var at google, hvornår den næste stilling som basklarinettist ville blive ledig der.

Michael:

Det er naturligvis en utrolig stor ære for en dirigent at få lov til at overtage et orkester som Berliner Filharmonikerne. Samtidig var jeg meget ked af det, for jeg syntes, hans afgang kom for tidligt for os. Jeg spørger nogle gange mig selv, hvor vi ville have været i dag, hvis han var blevet længere. Men vi er glade for, at han kommer tilbage og dirigerer orkestret med jævne mellemrum.

Filharmonien, Berlin

– PETRENKO ER CHEFDIRIGENT FOR BERLINER FILHARMONIKERNE SIDEN 2019

FOTO: NIKOLAJ LUND

JESPER BUSK SØRENSEN

Basunist, Berliner Filharmonikerne

Inden Kirill Petrenko blev valgt, havde han kun dirigeret orkesteret ganske få gange, men det stod meget hurtigt klart for os allesammen, at han var noget helt specielt.

Det sværeste ved jobbet som chefdirigent for Berliner Filharmonikerne er at tøjle os. Vi er en kæmpe maskine, og vi er et meget ekspressivt orkester. Hvis ikke vi bliver tøjlet ordentligt, kan vi godt finde på at flyve væk i forskellige retninger.

Som musiker er Kirill i absolut verdensklasse. Han er totalt kompromisløs, og for ham kommer musikken før alt andet. Han har studeret partiturerne til hudløshed for at forstå præcis, hvad komponisten har tænkt, og det er det, han formidler til os.

EVA-MARIA TOMASI

Violinist, Berliner Filharmonikerne

Orkesteret er Kirill Petrenkos instrument, og han sætter aldrig sig selv over komponisten. Hans særegne lyd kommer af at være helt ærlig over for komponisten.

Orkestret har nogle særlige værker, der betyder meget for os som for eksempel Mahlers 9. symfoni. Vi har spillet den mange gange med Claudio Abbado, og for os var der næsten noget helligt, noget uberørt over denne symfoni. Jeg kan huske, at Kirill derfor havde nogle forbehold for at dirigere dette værk, men da han endte med at dirigere det, var det utroligt: Da vi startede prøverne om tirsdagen, spillede vi Abbados version, men da vi kom til koncerten om torsdagen, var det Kirills version. Det var her, han overbeviste os om, at der ikke kun er én måde at spille på, men mange måder. Det var et af de øjeblikke, der virkelig beviste, at han kunne forme orkesteret.

EMMANUEL PAHUD

Solofløjtenist, Berliner Filharmonikerne

Forholdet mellem en dirigent og lyden af et orkester er mystisk, for det er baseret på en særlig kemi: Dirigenten er som en alkymist. Da vi valgte Kirill Petrenko som chefdirigent, var det især hans kunstneriske integritet, der gjorde indtryk på os. Hans forberedelsesniveau er exceptionelt, og han er altid helt dedikeret til musikken, som den blev skrevet.

Til koncerterne er risikoniveauet altid højt, og sådan skal det være. Som vi siger i orkesteret: Hvis der ikke er risiko, er det bare komfort, og vi arbejder ikke i en komfortzone.

Kirill er et menneske, der har dedikeret sit liv til kunsten; det er det, der nærer ham åndeligt. Han er meget fokuseret på det professionelle samarbejde, og han holder fast på en sund distance omkring sin egen person, hvilket jeg tror er vigtigt for en stor kunstner.

■

CINEMATEKET

Onsdag 10. juni 2026 kl. 19.00

Film med introduktion

Tár

AMERIKANSK FILM (2022)

Instruktør: Todd Field
Medvirkende: Cate Blanchett,
Noémie Merlant, Nina Hoss
158 min.
Danske undertekster
Tilladt for børn over 11 år

Dirigenten og komponisten Lydia Tár (stærkt spillet af Cate Blanchett) er en kunstner i verdensklasse og chefdirigent for Berliner Filharmonikerne. Men hun er også et monster og en lunefuld narcissist, der bruger sin magt, da en ung smuk kvindelig cellist søger ind i orkestret. Tár kontrollerer alt – lige indtil hun ikke længere kontrollerer sit sind.

Todd Field sætter magtspil, musikalitet, kontrolbehov og seksualitet ind i en vridemaskine af dimensioner, som gør, at man som seer (og lytter!) nemt mister fodfæstet. Og selv om Lydia Tár som kvinde repræsenterer noget nyt i den traditionelt set mandsdominerede dirigentverden, viser det sig, at fortidens spøgelse fortsat spiller med.

Introduktion ved Esben Tange, musikformidler og formand for Léonie Sonnings Musikfonds bestyrelse.

Fredag 12. juni 2026 kl. 16-20.45

Dirigenten – hvad laver hun der?

Seminar om
den klassiske musiks
dirigent

PROGRAM

Kl. 16.00-16.30:

Med dirigenten på arbejde. Publikum er orkesteret

- Velkommen ved Esben Tange
- Publikum dirigeres af Magnus Larsson.

I forbindelse med indstudering af kendte sange oplever publikum på egen krop hvad det vil sige at blive dirigeret – og med brug af dirigentens værktøjskasse: dynamik, tempo, balance, fraserings, fortolkning...

Forprøve inden koncert kl. 20.00

–

KIRILL PETRENKO

Kl. 16.30-17.00:

Kirill Petrenko – portræt.

Tegnet af dem, der kender ham, som har arbejdet sammen med ham og som har fulgt ham.

- Jesper Busk Sørensen og Emmanuel Pahud. Om Petrenko i Berlin.
- Michael Schönwandt. Fra dirigent til dirigent
- Kom med til Wien, München og Vorarlberg i Østrig, hvor Kirill Petrenkos karriere begyndte.
- Kirill Petrenko i koncert og interviews.

–

Kl. 17.00-17.15: Pause

–

DIRIGENTROLLEN DENGANG OG NU

Kl. 17.15-17.40:

Det 20. århundredes Maestro v. Esben Tange

- **Leonard Bernstein**, modtager af Léonie Sonnings Musikpris 1965. Den ekstatiske inspirator. Carl Nielsen: Symfoni nr. 3, Espansiva, med Det Kongelige Kapel.
- **Sergio Celibidache**, modtager af Léonie Sonnings Musikpris 1970. Trance og forførelse. Ravel: Bolero med DR Symfoniorkestret.
- **Herbert von Karajan**. Perfektion, kontrol og dirigenten som stjerne! Optagelser og statements med Berliner Filharmonikerne.

Kl. 17.40-18.00:

Dirigenten i det 21. århundrede

- **Herbert Blomstedt**, modtager af Léonie Sonnings Musikpris 2016. Ånd, autoritet og et langt liv i musikkens tjeneste. Interview med Christina Åstrand, koncertmester i DR Symfoniorkestret.
- **Simon Rattle**, modtager af Léonie Sonnings Musikpris 2013. Nysgerrighed og engagement der smitter. Carl Nielsen: Symfoni nr. 4 Det uudslukkelige, med Det Kongelige Kapel. Interview med Lars Bjørnkjær, tidligere koncertmester i Det Kongelige Kapel.

Kl. 18.00-18.45: Aftensmad-pause.

Sandwich mm. Baren er åben. Tag en snak med oplægsholderne.

Kl. 18.45-19.00:

Kvindelige dirigenter

- **Hannah Howard Andresen**, master i konsstudier ved Oslo Universitet samt dirigent. Marin Alsop, Susanna Mälkki og Elim Chan er blandt de mange kvindelige dirigenter, der i dag er slået igennem internationalt. Men kæmper de kvindelige dirigenter fortsat mod forældede forestillinger om køn og musikalsk ledelse?

Kl. 19.00-19.15:

Danske orkesterdirigenter

- **Dirigentløftet og Henrik Vagn Christensen**, dirigent og bestyrelsesleder for Dansk Kapelmesterforening. Den nye rapport "Kortlægning af dirigentmiljøet i Danmark" viser, at der mangler uddannelsesmulighederne for dirigenter i Danmark, og at unge danske dirigenter har svært ved at slå igennem hos de professionelle danske orkestre. Har det altid været sådan, og hvad skal der til for at udvikle det danske dirigentmiljø?

Kl. 19.15-19.35:

Den dirigerende musiker

- **Lars Ulrik Mortensen**, modtager af Léonie Sonnings Musikpris 2007. Barok-dirigenten. At have en musikalsk vision på en stilarts vegne. Dirigenten som inspirator og orkestermusikere som kammermusikere. Concerto Copenhagen.
- **Barbara Hannigan**, modtager af Léonie Sonnings Musikpris 2020. Solist og dirigent i én person.
- **Malin Broman**, koncertmester for Sveriges Radios Symfoniorkester. Symfoniorkestret uden dirigent. Koncertmesteren som leder.

Kl. 19.35-19.45:

Rapport fra prøverne med Kirill Petrenko og DR Symfoniorkestret

- Mød unge dirigentstuderende, der er til stede ved prøverne på priskoncerten med DR Symfoniorkestret: Leon Reimer, Hjörtur Eggertsson, Johanne Sofie Bech Madsen.

Kl. 19.45-20.00: Kaffe og kage

Kl. 20.00-20.10:

Vi synger under ledelse af Magnus Larsson. Koncert!

Kl. 20.10-20.45:

Paneldebat med Q&A – Kirill Petrenko, traditionen og opbrud i dirigentrollen

- Hannah Howard Andresen, Thomas Michelsen, Jesper Busk Sørensen, Christina Åstrand og Michael Schönwandt.

Moderator: Benedikte Granvig

Léonie Sonnings Musikpris 2026

Priskoncert

Lørdag 13. juni 2026 kl. 19.30
DR Koncerthuset, Koncertsalen

—
KIRILL PETRENKO, dirigent & prismodtager
POLINA OSETINSKAYA, klaver
DR SYMFONIORKESTRET
—

PROGRAM

—
Felix Mendelssohn (1809-47)
HEBRIDERNE, op. 26 (1829-30)

(ca. 11')

—
Robert Schumann (1810-56)
KLAVERKONCERT, a-mol, op. 54 (1845)

Allegro affettuoso
Intermezzo: Andantino grazioso –
Allegro vivace

(ca. 31')

—
PAUSE (30 MIN.) CA. KL. 20.20
—

Richard Strauss (1864-1949)
ALSO SPRACH ZARATHUSTRA, op. 30 (1896),
tonedigt, frit efter Friedrich Nietzsche

Einleitung –
Von den Hinterweltlern –
Von der grossen Sehnsucht –
Von den Freuden- und Leidenschaften –
Das Gräblich –
Von der Wissenschaft –
Der Genesende –
Das Tanzlied –
Nachtwanderlied

(ca. 33')

PRISOVERRÆKKELSE

—
ved
H.M KONGEN
og
MARTIN BROMMANN, bestyrelsesmedlem i Léonie Sonnings Musikfond
—

Koncerten sendes direkte i P2. Koncerten
og kan også høres i DR Lyd.

DR
Symfoni
Orkestret

Felix Mendelssohn: HEBRIDERNE

I 1829 tog den 20-årige Felix Mendelssohn fra Berlin afsted på sin første lange udlandsrejse – den slags tur, man kaldte en ”dannelsesrejse”, fordi man ønskede at vende tilbage som en mere moden og udviklet person. Sådan en rejse var en mulighed for at samle indtryk og referencer, der kunne vare hele livet. Og hvis man var en velhavende person fra overklassen, var det også en tidlig form for ”networking”, hvor man kunne knytte nyttige forbindelser.

Mendelssohns rejse gik til England og Skotland, og han opholdt sig i Skotland i tre uger. Han var en utrolig ivrig rejsende, der krydsede landet både til fods og med nymodens damptog, hørte sækkepibespil og studerede gamle ruiner.

Det stærkeste rejseminde fik han på Hebriderne, de forrevne klippeøer i det nordvestlige Skotland, der er kendt for nordatlantisk stormvejr – og for deres whisky. Hebriderne var en åbenbaring for storbymennesket Mendelssohn, der aldrig havde set så vild natur før, og på øen Staffa faldt han i svime over den mystiske røvergrotte Fingal's Cave: ”For at forstå, hvor meget Hebriderne har påvirket mig, sender jeg dig det følgende, som faldt mig ind, mens jeg var der”, skrev han hjem til sin elskede søster Fanny, der ligesom han selv var pianist og komponist. Han vedlagde et nodeark med det storslåede og dystre tema, der senere blev indledningen til hans orkesterstykke **HEBRIDERNE**.

Hebriderne er et af de bedste eksempler på 1800-tallets tanker om det barske Nord. En

verden med hemmelighedsfulde og dunkle fortidsminder, ukendt for civiliserede personer som Felix Mendelssohn og hans tyske storbypublikum, der aldrig havde været på de kanter. For dem var musikken fantasi som en rejse til en fjern verden.

Bølgerne slår og vinden hylér i musikken, men selv når Mendelssohn skal gøre et barsk indtryk, tager han sin egen forfinede kultur med sig. Derfor fungerer Hebriderne også som et stykke abstrakt musik, hvor man ikke behøver at tænke på skotsk natur imens. Med største kunstfærdighed laver Mendelssohn de mest elegante og velbalancerede udviklinger af stykkets to temaer. Det hele er et pragteksempel på perfekt proportioneret kompositionshåndværk.

—

Robert Schumann: KLAVERKONCERT

Robert Schumanns **KLAVERKONCERT** er ikke bare en af de mest populære klaverkoncerter, der er skrevet, den er også så nyskabende, at den stadig virker frisk efter næsten 200 år.

Schumann ville lave en modsætning til den pralende, udvendige virtuosmusik, som datidens stjernepianister komponerede for at vise deres brillante fingerteknik. Imens solisten klimprede løs, havde orkestret til gengæld ikke ret meget at tage sig til.

”Jeg må prøve at finde på noget andet”, sagde Schumann. Det skulle være en ny type klaverkoncert, hvor han forestillede sig, at

”solisten kan udfolde instrumentets væld, samtidig med at orkestret ikke længere nøjes med at være tilskuer til begivenhederne”.

I 1841 tog han fat på at skrive sådan et nyt bud på en klaverkoncert. Han skabte en organisk sammenfletning af klaveret og orkestret, og han lavede tætte forbindelser mellem de tre satser i værket. Sammenhængskraften i musikken er stærk, fordi det meste udspringer fra samme lille kim: en melankolsk melodi i mol, der præsenteres af oboen straks efter klaverets indledningsfanfare i 1. sats.

Første sats er en genial blanding af ”fornuft og følelse”, hvor det store musikalske format også rummer de mest gribende, indadvendte situationer. Det hele bindes sammen – og skubbes fremad – af en enorm musikalsk energi.

Når denne sats virker så komplet, skyldes det også, at Schumann oprindeligt forestillede sig, at denne sats alene skulle udgøre hans nye bud på en klaverkoncert. Altså et værk i bare én sats, der varer cirka et kvarter.

Fire år efter bestemte han sig om, og han komponerede to satser til. Efter den stormfulde førstesats er 2. sats en poetisk drøm, der med rette bærer titlen Intermezzo, dvs. ”mellemstil”. Orkestret og solisten har en stilfærdig og intim dialog. Og lytter man nærmere på satsens kærlige tema, er det faktisk en forvandling af hovedtemaet fra 1. sats.

Hvordan Schumann kommer fra dette naivistiske mellemstil og videre til den energiske finale ligner en umulighed, men

det lykkes genialt: Han lader hovedtemaet fra 1. sats dukke op i træblæserne, hvorefter strygerne som en raketaffyring skyder finalens hurtige tempo i gang. Temaet i sidste sats fremstår som endnu en forvandling af førstesatsens melankolske melodi, der nu træder frem i lysende dur.

Siden klaverkoncerten begyndte så dramatisk, har vi altså bevæget os fra sjælestorm til sommersolskin, og alle elementer på turen har været fuldstændig forbundne. ”Så interessant fra start til slut – og så sammenhængende et hele”, sagde hans hustru Clara Schumann, der selv var komponist og pianist, og som uropførte klaverkoncerten i 1845.

—

Richard Strauss: ALSO SPRACH ZARATHUSTRA

Indledningen af Richard Strauss' **ALSO SPRACH ZARATHUSTRA** er en overvældende solopgang til verdens skabelse – og sådan bliver musikken også brugt i den klassiske science fiction-film 'Rumrejsen 2001'. Men solopgangen er blot begyndelsen på det storladne værk, der udfolder sig som en fantasi over den tyske filosof Friedrich Nietzsches bog 'Således talte Zarathustra'.

Zarathustra var en persisk profet, der levede 600 år før Kristus. Han er profet for parserne, et mindretal med persiske rødder, der har hjemme i Indien. Nietzsches bog er udformet som en slags ”bibel”, hvor han lader den historiske profet Zarathustra holde en lang række taler om de erkendelser, han er kommet frem til: at Gud er død, at de

Dirigent & prismodtager

gamle moralbegreber er overflødige, og at fremtiden tilhører den mennesketype, der kan skabe sine egne etiske værdier.

De tanker var Richard Strauss helt på bølgelængde med. Den unge, belæste komponist Strauss beundrede Nietzsches skrifter højt og var meget optaget af hans opgør med kristendommen. Strauss var ikke troende, fordi han ligesom Nietzsche mente, at kristendommen hindrer mennesket i at tage ansvar for sig selv.

Nietzsches bog 'Således talte Zarathustra' fra 1885 er enestående, men særdeles vanskelig at forstå – den har med god grund undertitlen "En bog for alle og for ingen"!

På samme måde er Strauss' orkesterværk fra 1896 bestemt ikke hverdagskost. Musikken er ekstremt sofistikeret orkesterkunst i allerstørste målestok. Det kræver et orkester med mange ekstra blæseinstrumenter, et orgel og to harper foruden en særdeles grundig indstudering af værkets mylder af udfordringer. Alene af praktiske og økonomiske årsager er det et værk, der ikke opføres så tit.

Musikken varer cirka en halv time, og den er udformet i ét langt, kontinuerligt flow. Det er ikke en direkte "illustration" af Nietzsches tekst, selv om Strauss bruger ni af bogens mange kapitelnavne som gådefulde overskrifter undervejs i værket: Om hinsides-stræberne – Den store længsel – Om lyster og lidenskaber – Gravsangen – Om videnskaben – På helbredelsens vej – Dansevisen – Natsangen – Midnatssangen. (De danske titler stammer fra førsteudgaven på dansk, der udkom i 1911, oversat af Louis von Kohl).

"Jeg har aldrig haft i tankerne at skrive filosofisk musik, ej heller at fortolke Nietzsches storværk i musikalsk form", forklarede Strauss. "Min idé var at nedskrive i musik en forestilling om menneskeracens udvikling fra dens begyndelse, gennem forskellige udviklingsstadier, religiøse såvel som videnskabelige, og frem til Nietzsches idé om Overmennesket. Tonedigtet er ment som en hyldest til Nietzsches geni."

—
Jens Cornelius

Den russiske dirigent **KIRILL PETRENKO** har siden 2019 været chefdirigent for verdens nok mest berømte symfoniorkester, Berliner Filharmonikerne.

Kirill Petrenko er født 1972 i den sibiriske storby Omsk. Han kom til Vesten efter Sovjetunionens sammenbrud i 1990, da han sammen med sine forældre emigrerede til Østrig.

Allerede som ung dirigent fik han faste ansættelser på de østrigske og tyske scener. Inden han kom til Berliner Filharmonikerne, var han chefdirigent på den Bayerske Statsopera i München og før da på Komische Oper i Berlin.

Musikalsk arbejder Kirill Petrenko meget gerne med det centrale repertoire fra den romantiske periode af musikhistorien, som

han igen og igen finder nye sider af. Hans kunstneriske indstilling er ydmyg, men stædig og meget intens, og det garanterer, at hvert øjeblik under hans musikalske ledelse bliver til et mageløst nu. Det oplever hans faste publikum hos Berliner Filharmonikerne, hvor han i denne sæson dirigerer værker af Beethoven, Brahms, Mahler og Skrjabin. Dertil kommer hans store kærlighed til musik fra teatrets verden – opera og balletmusik.

I 2022 var han blandt de mange russiske musikere, der officielt fordømte Ruslands angreb på Ukraine. Kirill Petrenko holder ellers meget lav profil i offentligheden. Han giver ikke interviews, og han bryder sig heller ikke om at lave pladeindspilninger. Det, han vil udtrykke, sker gennem musikken, når han giver koncerter.

FOTO: WILFRIED HÖSL

FOTO: TAT KENG TEY

Pianisten **POLINA OSETINSKAYA** er fra Rusland, født 1975. Hendes karriere begyndte, allerede da hun var barn, og hun har gennem årene optrådt i mange af verdens førende koncertsale, både solo, med orkestre og som kammermusiker. I sidstnævnte sammenhæng danner hun en duo med violinstjernen Maxim Vengerov. Sammen har de i maj måned bl.a. optrådt i Carnegie Hall i New York.

Polina Osetinskaya fordyber sig intenst i både den klassiske musiks etablerede værker og i den ny musik, og ved sine solokoncerter kombinerer hun gerne værkerne på en meget personlig vis. På sit nyeste album, 'Simple Music', spiller hun musik af tre store komponister fra vor tid: Arvo Pärt, Valentin Silvestrov og Giya Kancheli.

I 2022 var Polina Osetinskaya medunderskriver på en protest mod Ruslands angreb på Ukraine. Siden har hun ikke kunnet komme til at optræde i Rusland, hvor hun stadig bor, så hendes koncerter finder sted i Vesten og Asien. Denne sæson har hun bl.a. spillet i Madrid, Singapore, Buenos Aires og Helsinki.

FOTO: PER MORTEN ABRAHAMSEN

DR SYMFONIORKESTRET markerer i denne sæson 100-årsjubilæum og har lige siden DR's grundlæggelse i 1925 bragt den symfoniske musik ud til publikum, lyttere og seere i hele landet. Samtidig er orkestret blevet en vigtig repræsentant for dansk musik i udlandet gennem turnéer og medieproduktioner, som har vundet international genklang.

DR Symfoni Orkestrets chefdirigent har siden 2016 været italienske Fabio Luisi, som bl.a. har stået i spidsen for en lang række højt profilerede turnéer, senest den store jubilæumsturné til Tyskland, Belgien, Østrig og Ungarn, hvor orkestret begejstrede såvel publikum som anmeldere.

DR Symfoni Orkestrets indspilninger på Deutsche Grammophon af Carl Nielsens symfonier og koncerter er internationalt prisbelønnet og er blevet fulgt op af Alexander Skrjabin's orkesterværker og senest Arnold Schönbergs samlede orkesterværker, der vil udkomme hen over de næste 5-6 år.

Som medieorkester spiller DR Symfoni Orkestret ikke bare for de 100.000 koncertgæster, som hver sæson oplever orkestret live. Mere end 500.000 lyttere og seere følger orkestrets klassiske koncerter på radio, tv og internet, og millioner lytter med, når koncerterne transmitteres internationalt.

Også på sociale medier har DR Symfoni Orkestret en stor fanskare med millioner af seere verden over, der har set videoer fra bl.a. orkestrets populære soundtrack-koncerter med film- og computerspilsmusik.

DR Symfoniorkestret

Koncertmester

Soo-Jin Hong

Violin 1

Soo-Jin Hong
Ludvig Gudim
Bartosz Skibinski
Elna Carr
Jan Leif Rohard
Johannes Søe Hansen
Anders Fog-Nielsen
Helle Hanskov Palm
Per Friman
Sarah Jillian McClelland
Tine Rudloff
Sabine Bretschneider-Jochumsen
Sophia Bæk
Trine Yang Møller
Runi Bæk
Patricia Mia Andersen
Monika Malmquist Egholm
Johanna Qvamme
Kern Westerberg

Violin 2

Joaquín Páll Palomares
Josefine Dalsgaard
Bodil Kuhlmann
Julie Meile
Line Marie Most
Marianne Bindel
Anne Marie Kjærulff
Andrea Rebekka Alsted
Hedvig Oftedahl
Stanislav Igorevich
Zakrjevski
Benedikte Pontoppidan
Thyssen
Ida Balslev
Peter Andreas Nielsen
Rebecka Freij
Anne-Marie Johnson

Bratsch

Michael Andreas Grolid
Dmitri Golovanov
Gunnar William Lychou

Astrid Christensen
Katrine Reinhold Bundgaard
Stine Hasbirk Brandt
Katarzyna Bugala
Alexander Butz
Magda Stevensson
Benedikte Artved
Vinçen Arneodo

Cello

Henrik Dam Thomsen
Soo-Kyung Hong
Birgitte Øland
Johan Krarup
Peter Morrison
Louisa Schwab
Cansin Kara
Tobias Kruse Lautrup
Carl-Oscar Østerlind

Bas

Joel Gonzalez
Einars Everss
Astor Cortabarría Adde
Henrik Schou Kristensen
Ditlev Damkjær
Gerrit H. Mylius
Mads Lundahl Kristensen
Nicholas Franco

Fløjte

Ulla Miilmann
Anna Nykvist
Russell Satoshi Itani
Trond Magne Brekka

Obo

Eva Steinaa
Kristine Vestergaard
Ulrich Trier Ortmann
Sven Buller

Klarinet

Johnny Teyssier
Klaus Tönshoff
Søren Elbo
Wei Pan

Fagot

Audun Halvorsen
Dorte Bennike
Britta Cortabarría
Bjarke Schousboe

Horn

Lasse Luckow Mauritzen
Oskar Lejonclou Marklund
Gustav Carlsson
Dominika Piwkowska
Jakob Arnholtz
Erling Robert Eydal

Trompet

Michael Frank Møller
László Molnár
Karl Husum
Andreas Jul Nielsen

Basun

Lars Ragnar Karlin
Marek Adam Stolarczyk
Gabriel Boezi Gjerpe

Tuba

Thomas Andre Røisland
Alexander Puttkamer

Harpe

Zachary James Hatcher
Berit Spælling

Tasteinstrumenter

Per Salo

Slagtøj

Gert Skød Sørensen
Jakob Weber Egholm
Nicola Carrara
Mads Hebsgaard Andersen

Pauker

René Felix Mathiesen

Chef for DR

Koncerthuset,
Den Levende Musik og
P2:

Kim Bohr

Repertoirechef:

Tatjana Kandel

Chef for

DR Symfoniorkestrets
musikere:

Michael Aaberg Thomsen

Produktions-

tilrettelægger:
Karen Skriver Zarganis

Produktionsleder:

Jakob Helmer Mørck,
Sasja Ekenberg

Lydproducer:

Bernhard Güttler

Musiktekniker:

Mikkel Nymand

CINEMATEKET

Søndag 14. juni 2026 kl. 16.30

Film med introduktion

Nous, L'orchestre de Paris

FRANSK FILM (2026)

Instruktør: Philippe Béziat
Medvirkende: Klaus Mäkelä,
Herbert Blomstedt, Elim
Chan, Daniel Harding
90 min.
Engelske undertekster
Tilladt for børn over 15 år

Hvordan kan 80 mennesker spille sammen som én organisme?
Hvordan kan man som musiker bidrage til noget større end sig selv?
Hvordan kan orkestermusikere spille sammen i årtier uden at miste
gejsten? Og hvilken rolle spiller dirigenten egentlig i forhold til
orkestret?

På en nyskabende måde glider filmkamera og mikrofoner rundt
blandt musikerne i Orchestre de Paris, der ledes af dirigenterne Klaus
Mäkelä, Herbert Blomstedt, Elim Chan og Daniel Harding. Vi bliver
indviet i musikernes tanker, følelser og overvejelser – og inviteres ind
i centrum af musikken, mens den skabes.

*Introduktion ved Katrine Ganer Skaug, kunstnerisk chef for Helsingborg
Symfoniorkester og koncerthus samt næstformand for Léonie Sonnings
Musikfonds bestyrelse.*

DR's Koncertvirksomhed støttes af blandt andre

A.P. MØLLER OG HUSTRU CHASTINE MC-KINNEY MØLLERS FOND TIL ALMENE FORMÅL •
AUGUSTINUS FONDEN • AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND • CARL NIELSEN OG
ANNE MARIE CARL-NIELSENS LEGAT • WILLIAM DEMANT FONDEN • BECKETT-FONDEN •
KNUD HØJGAARDS FOND • KONSUL GEORGE JORCK OG HUSTRU EMMA JORCK'S FOND •
WILHELM HANSEN FONDEN • VENNEFORENINGEN FOR DR'S KOR OG ORKESTRE

